

[Krag.]

røre ved Lønningerne, stiller jeg mig i hvert Tilfælde særdeles tvivlende overfor.

Men dette Spørgsmaal foreligger jo ikke, og naar det ærede Medlem efter at have lyst efter Forlængelse af Lockout-Loven hævdede, at uden om Strejkerettens Opretholdelse kommer man ikke under de nuværende Samfundsforhold, maa jeg sige, at disse to Ting staaar ret besynderligt til hinanden, medmindre det ærede Medlem maatte mene, at uden om Strejkerettens Opretholdelse kommer man ikke, naar det passer Fagforbundene, medens det er ganske naturligt at forbyde Arbejdsstrid, naar det ikke passer disse Organisationer. Det er i hvert Fald den eneste Maade, hvorpaa jeg kan finde Mening i Begyndelsen og Slutningen af det ærede Medlems Tale. Men det, der laa derimellem, hvor det ærede Medlem beskæftigede sig med det Lovforslag, her foreligger, indeholder efter min Mening mange rigtige Betragtninger, og til den Grundtone, som gik igennem det hele, og som kortelig kan udtrykkes saaledes, at det ærede Medlem Hr. Lundberg ikke finder Ministerens Forslag tilstrækkeligt vidtgaende til at fyldestgøre Kravene om at underbygge Autoriteten i Mæglingsforslag, saaledes at man i et stort Antal Tilfælde kan undgaa Arbejdsstrid, til denne det ærede Medlems Betragtning kan jeg ganske slutte mig.

Der er her ved første Behandling ikke Anledning til at komme dybt ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, og det er vel ogsaa Meningen med den Bestemmelse med Hensyn til Taletiden, som den nye Forretningsorden indeholder, hvad første Behandling angaar. Flertallet af de Ændringer, Lovforslaget indeholder sammenlignet med den gældende Lov, er lidet betydende. En Række af disse Ændringer er man kommet overens om i Udvalget, medens der faktisk, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Lundberg erkendte, paa Hovedpunktet, nemlig Fremgangsmaaden ved Afgørelse af Organisationernes Stilling til Mæglingsforslag, er kommet saare lidet ud af Arbejdet; man kan næsten sige, at der har været lige saa mange Meninger, som der er Medlemmer i Udvalget.

Jeg skal imidlertid tillade mig at pege paa de Ønsker, som i Bemærkningerne til Lovforslaget (Tillæg A. Sp. 2350) er fremført fra et betydeligt Tal af Udvalgets Medlemmer under Punkterne 1—6, hvor der udtrykkes Ønsker om Gennemførelse af Ændringer i den gældende Lov, som Ministeren kun paa et enkelt Punkt har

taget Hensyn til, men som jeg tror i deres Helhed vilde være af Værdi for Forligsmandsinstitutionens Arbejde i Fremtiden. Kun paa et enkelt Punkt skal jeg omtale disse Ønsker. Det er, hvad en Ændring i § 2 angaar, som paabyder Forligsmanden ikke blot at holde sig underrettet om Arbejdsforholdene og Lønforholdene, saaledes som Kravet i den gældende Lov lyder: til ham, men ogsaa at udvide sin Virksomhed til at holde sig underrettet om Lønforholdene i Lande, der i væsentlig Grad paafører vore Erhverv Konkurrence.

Jeg tror, det vil være af Betydning, at dette sker. Jeg har ganske vist bemærket, at Forligsmanden, Hr. Direktør Riis-Hansen, i Betænkningen har udtalt om dette Krav, at saadanne Oplysningers Tilvejebringelse vilde være uden Værdi, hvis de ikke statistisk bearbejdes. Det er klart, at de raa Tal vil man ikke kunne drage Slutninger af, medmindre de underkastes en sagkyndig Behandling og Tilrettelæggelse, saaledes at Sammenstilling og Sammenligning er mulig; men dertil har vi ogsaa Institutioner, ikke blot Det statistiske Departement, men ogsaa Institutet for Økonomi og Historie, og ganske særlig dette sidste, mener jeg, vilde være særdeles vel egnet til at foretage en nærmere Bearbejdelse af Materialet, som paa den Maade tilvejebringes, en Bearbejdelse, som maaske dog kunde føre til; at man i nogen Maade kunde trænge ind i det Problem, som tidligere har været behandlet i dette høje Ting, og som bestaar i at tilvejebringe et Sammenligningsgrundlag for Reallønnen her i Danmark og Reallønnen i de konkurrerende Lande. Gennem dette vilde man maaske dog kunne erhverve nogen Indsigt i Spørgsmaalet om Arbejdslønnens Indflydelse paa Konkurrenceevnen og derigennem om dens Betydning for Beskæftigelsesproblemets Løsning.

Jo stærkere man gaar ind for en Forøgelse af Forligsinstitutionens Autoritet og Styrken i dens Mæglingsforslag for derigennem at bidrage til Hævdelse af Arbejdsfreden, des bedre, mener jeg, maa Institutionens Mæglingsforslag være underbygget med et virkeligt Kendskab til de Erhvervs Bæreevne, produktive og økonomiske Forhold i det hele taget, som i den givne Situation kommer i Betragtning.

Som Udtryk for denne Opfattelse tillod den tidligere Regering sig i det Forslag om Ændringer i Forligsmandsloven, som jeg paa denne Regerings Vegne fremsatte i 1927, at pege paa Nødvendigheden af, at der stilledes til Forligsinstitutionens Raa-dighed under Former, som bød paa betryg-